

13 Fundamentals of Faith

IKAR ONE: EXISTENCE OF GOD

The First Ikar: Belief in G-d

היסוד הראשון מציאות הבורא ישתבח. והוא, שיש שם מצוי בשלמות אופני המציאות, והוא עלת מציאות כל הנמצאים, ובו קיום מציאותם, וממנו נמשך להם הקיום. ואלו נתאר סלוק מציאותו כי אז בטלה מציאות כל נמצא ולא י שארו קיימים במציאות, ואלו נתאר סלוק כל הנמצאים זולתו, כי אז לא תבטל מציאותו יתעלה, ולא תחסר, כי הוא יתעלה בלתי זקוק במציאותו לזולתו, וכל מה שזולתו מן השכלים כלומר המלאכים וגרמי הגלגלים ומה שלמטה מהן הכל זקוק במציאותו אליו. וזה יסוד הראשון הוא אשר מורה עליו דבור אנכי ה' וכו'.

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרֵא וּמְנַהִיג
לְכָל תְּבוֹרֵאִים וְהוּא לְבִדּוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים:

יְגַדֵּל

אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוֹתָיו.

Rabbi Ya'akov Trump

Teleological Proof

1. Chovas Halevavos, Shaar I:6

והלא תראה, אם ישפך לאדם דיו פתאום על נייר חלק, שא"א שיצטייר ממנו עליו כתב מסודר ושיטות נקראות כמו שיהיה בקולמוס. ואלו הביא אדם לפנינו כתב מסודר ממה שאי אפשר להיות מבלי מצוע קולמוס, ואומר, כי נשפך הדיו על הנייר, ונעשתה צורת הכתב עליו מעצמה, היינו ממהרים להכזיבו על פניו, שאיננו נמלט מכוונת מכוון. וכיון שזה בעינינו דבר שא"א להיות בצורות רשומות בהסכמת דעתנו, איך יוכל לומר בדבר, שמלאכתו יותר דקה ותקונו יותר רחוק ועמוק בעינינו עד אין תכלית, שיהיה מבלי כוונת מכוון וחכמת חכם ויכולת יכול. וכל מה שהבאנו להעמיד מציאות הבורא יתעלה מצד מעשיו, די למי שיבין ויודה על האמת ומספיק בתשובת אנשי הקדמות, שאומרים כי העולם קדמון, ודחיית דבריהם, ואתה דע לך.

2. William Paley, Natural Theology (1802)

In crossing a heath, suppose I pitched my foot against a stone, and were asked how the stone came to be there; I might possibly answer, that, for anything I knew to the contrary, it had lain there forever: nor would it perhaps be very easy to show the absurdity of this answer. But suppose I had found a watch upon the ground, and it should be inquired how the watch happened to be in that place; I should hardly think of the answer I had before given, that for anything I knew, the watch might have always been there. ... There must have existed, at some time, and at some place or other, an artificer or artificers, who formed [the watch] for the purpose which we find it actually to answer; who comprehended its construction, and designed its use. ... Every indication of contrivance, every manifestation of design, which existed in the watch, exists in the works of nature; with the difference, on the side of nature, of being greater or more, and that in a degree which exceeds all computation.

Tradition

3. Sefer HaKuzari, Maamar I:19-25

יט. אמר החבר: אילו היו אומרים לך כי מלך הודו איש חסד ראוי לרוממו ולתת כבוד לשמו ולספר מעשיו במה שיגיע אליך מצדק אנשי ארצו ומדותם הטובות, ושמשאם ומתנם באמונה, ההיית חייב בזה.

כ. אמר הכוזרי: ואיך הייתי חייב בו, ואני מסופק אם צדק אנשי הודו מעצמם ואין להם מלך, או צדקתם מחמת מלכם, או אם משני הפנים יחד.

כא. אמר החבר: ואם היו באים אליך שלוחיו בתשורות הודיות, אינך מסתפק שאינם נמצאים אלא בארץ הודו בארמנות המלכים, בכתב מפורסם שהוא מאתו, ועמו רפואות שהן רפואות אותך מחליך, ושומרות עליך בריאותך, וסמי המות לשונאיך והנלחמים בך, שאתה יוצא להם בהם וממית אותם מבלי כלי מלחמה, ההיית חייב להיות סר אל משמעתו ואל עבודתו.

כב. אמר הכוזרי: כן הוא, והיה הספק הראשון סר ממני אם יש לאנשי הודו מלך אם לא, והייתי אז מאמין שמלכותו ודברו נוגעים אלי.

כג. אמר החבר: ואם ישאלך השואל עליו במה תתאר אותו.

כד. אמר הכוזרי: בתארים אשר התבררו אצלי, לעין ואחבר אליהם אשר היו ספק אצלי והתבררו באלה האחרונים.

כה. אמר החבר על הדרך הזה השיבותיך כאשר שאלתני. וכן פתח משה לדבר עם פרעה כשאמר לו אלהי העברים שלחני אליך, ר"ל אלהי אברהם יצחק ויעקב מפני שהיה אברהם מפורסם אצל האומות, וכי התחבר אליהם דבר האלהים והנהיג אותם ועשה להם נפלאות, ולא אמר אלהי השמים והארץ שלחני אליך, ולא בוראי ובוראך. וכן פתח אלהים דבריו אל המון ישראל: "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים", ולא אמר: "אני בורא העולם ובוראכם": וכן פתחתי לך מלך הכוזר כאשר שאלתני על אמונתך, השיבותיך מה שאני חייב בו וחייבין בו כל קהל ישראל, אשר התברר אצלם המעמד ההוא בראות עיניהם, ואחר כן הקבלה הנמשכת שהיא כמראה העין:

Actualization of Potential

4. Sefer Haikarim, Maamar II:4

וממה שמעיד עליו החוש מזה מיציאת הדברים מן הכח אל הפעל נוכל להביא מופת עיוני על מיציאת האלוה יתברך על זה הדרך. אנחנו נראה שיש בכאן ענינים יהיו בכח ויצאו אל הפעל, וכל מה שיצא מן הכח אל הפעל יש לו מוציא חוצה לו בהכרח, שאילו היה המוציא בו ולא היה שם שום מונע, לא היה נמצא בכח בעת מן העתים אבל היה בפעל תמיד. ואם היה מוציאו בו והיה לו מונע שלא ימצא תמיד בפעל והוסר, הנה אשר הסיר המונע הוא אשר הוציא הדבר מן הכח אל הפעל, והמוציא ההוא שהיה מוציא בכח ושב מוציא בפעל היה אם למונע מעצמו או ליחס היה נעדר בין הפועל והמתפעל, וכשנמצא היחס ההוא הוציא אל הפעל, וכל אחד מאלו השנים יחייב המצא מסיר המונע או מביא היחס. וכן יאמר במסיר או המביא ההוא, זה לא ילך אל בלתי תכלית. ולזה אי אפשר מבלתי שיגיע אל מוציא מן הכח אל הפעל אין בו כחניות כלל, לפי שאם היה בו כחניות היה בו

אפשרות, ומה יש בו אפשרות אפשר שימצא ואפשר שלא ימצא, ויצטרך אל מוציא אחר מן הכח אל הפעל יכריח אחד השני אפשריים על האחר, ויהיה האחר המוציא שאין בו כחניות ולא מונע כלל, אלא ברצונו הפשוט יעשה מה שירצה, והוא מחוייב המציאות.

ומן השקר שיהיה בעל חומר, כי כל בעל חומר יש בו אפשרות ולא יהיה מחוייב המציאות. ולזה הוא מבואר שהוא נבדל. והנבדל אשר אין בו אפשרות כלל והוא מוציא הדברים מן הכח אל הפעל הוא האלוה יתברך. והתבאר שאינו גוף. ויתבאר גם כן מזה שהוא אחד, לפי שמה שהוא נבדל לא יושכל בו מנין אלא בהיות האחד עלה והאחר עלול, והנבדל אשר אין בו אפשרות כלל הוא עלה בהכרח ואינו עלול, כי העלול הוא אפשרי המציאות, אחר שמציאותו נתלה בזולתו, ויתחייב מזה שהוא אחד. וגם כן יתבאר שאין לו התלות בזמן, שאם היה לו התלות בזמן היה נמצא בזמן זולת זמן, והיה בו אפשרות. ויתבאר גם כן שהוא מסולק מן

החסרונות, שאם היה חסר אי אפשר שתהיה פעולתו שלמה בתכלית השלמות, ואנחנו נראה כל פעולותיו שלמות בתכלית השלמות, כמו שאמר הצור תמים פעלו, יתבאר אם כן שהוא מסולק מן החסרונות.

Jewish History

5. Letter in the Scroll page 36-37

Anna Karenina

He whom neither slaughter nor torture of thousands of years could destroy, he whom neither fire nor sword nor inquisition was able to wipe off the face of the earth, he who was the first to produce the oracles of God, he who has been for so long the guardian of prophecy, and who has transmitted it to the rest of the world—such a nation cannot be destroyed. The Jew is as everlasting as eternity itself.⁹

Nicolay Berdyayev

I remember how the materialist interpretation of history, when I attempted in my youth to verify it by applying it to the destinies of peoples, broke down in the case of the Jews, where destiny seemed absolutely inexplicable from the materialistic standpoint . . . Its survival is a mysterious and wonderful phenomenon demonstrating that the life of this people is governed by a special predetermination, transcending the processes of adaptation expounded by the materialistic interpretation of history. The survival of the Jews, their resistance to destruction, their endurance under absolutely peculiar conditions and the fateful role played by them in history: all these point to the particular and mysterious foundations of their destiny.¹⁰

13 Fundamentals of Faith

IKAR TWO: ONE & NOT WHAT?

והיסוד השני אחדותו יתעלה. והוא, שזה עלת הכל אחד, לא כאחדות המין ולא כאחדות הסוג, ולא כדבר האחד המורכב שהוא מתחלק לאחדים רבים, ולא אחד כגוף הפשוט שהוא אחד במספר אבל מקבל החלוקה והפיצול עד בלי סוף, אלא הוא יתעלה אחד, אחדות שאין אחדות כמוה בשום פנים, וזה היסוד השני מורה עליו מה שני שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

אֲנִי מֵאֵינִי בְּאֵמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין
יְחִידוֹת כְּמוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְהוּא לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ תָּהָּ הוּא וַיְהִי:

אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיַחְדוֹ, נֶעְלַם גַּם אֵין סוּף לְאֶחָדוֹתוֹ.

Source:

6. Devarim 6:4

שמע ישראל יקוק אלקינו יקוק אחד:

One and not What?

Black	
Down	
Happy	
Young	
One	

7. Devarim 4:35

אתה הראת לדעת כי יקוק הוא האלהים אין עוד מלבדו :

8. Daas Tevunos, Section 36

אלא הדרך הטבעי לא יותר אם להיטיב אם להרע, הדעת הרי היא דעת גויי הארץ האומרים חטא ישראל אין ישועתה לו באלקים סלה ח"ו כסף נמאס קראו להם כי הב"ה בחר בהם ונתן להם הבחירה בידם להיות צדיקים או רשעים והם הרשיעו לעשות ומנעו ממנו ית' כביכול שיוכל להיטיב עוד להם כענין צור ילדך תשי והוכרח לעזוב אותם ולהחליפם באומה אחרת ח"ו מפני שא"א להושיעם ואורך הגלות מורה לכאורה ע"ז ומפחיד הלבבות שאינם חזקים באמונה האמתית, הדעת ה' היא דעת פושעי ישראל אותם שהיו מכונים את

קונם ומכונים למרוד בו כאמון שאמר כלום מכין אני אלא להכעיס וכל דכותיה וקרא כתיב למרות עיני כבודו שהיו חושבים שיוכלו לעשות נגד רצונו ח"ו ויכעיסוהו במעשיהם הרעים כמי שמכעיס את חבירו בע"כ ואחרים חשבו להתחזק בכשפים וקסמים ואחרים בדיעת מלאכי השרת ומשמרותיהם כמ"ש במדרש שהיו אומרים לירמיהו אנא מקיף לה מיא אנא מקיף לה אשא, ואמנם המאמין ביחוד ומבין ענינו צריך שיאמין שהב"ה הוא אחד יחיד ומיוחד שאין לו מונע ומעכב כלל ועיקר בשום פנים ובשום צד, אלא הוא לבדו מושל בכל לא מיבעיא שאין רשות נגדו ח"ו אלא הוא עצמו בורא הטוב

אנו מעידים לפניו מי יאמר לך מה תעשה, ותדעי שזה יסוד גדול לאמונתנו הודאית, וכמ"ש עוד לפנינו בס"ד, ואמנם עיקר הידיעה הזאת היא לאפוקי ממיני סברות רעות הנופלים בלבות בני אדם, מהם שנפלו בלב עע"ז ומהם בלב רוב המון העם הארץ מהם בלב גויי הארצות ומהם בלב פושעי ישראל הראשונים אשר השחיתו לעשות.

הנה העע"ז היו מבי מינים, המין הא' חשבו שהב"ה נעלה מן הדברים השפלים ואינו מביט בהם ויש אחרים תחתיו הם המה כוכבי השמים וכסיליהם שריהם וכל צבאם שהם המשגיחים בעולם, וע"כ העמידו להם עבודות עשו להם

מזבחות להם יזבחו ולהם יקטרו להמשיך מהם השפעה לתועלתם, המין הב' אמרו ח"ו שתי רשויות הם א' פועל טוב וא' פועל רע, באמרם אין הפך בלא הפכו ובהיות האל ית"ש תכלית הטוב, יהיה ח"ו כנגדו מי שהוא תכלית הרע ומבי מקורות אלה, אמרו, נולדות הפעולות בעה"ז מקצתם לטובה ומקצתם לרעה והוא ענין מפלגא ולעילא דאהורמיו מפלגא ולתתא דהורמיו שאמר ההוא מינא לר"י, הדעת הג' היא דעת המון האנשים שחושבים שדברי העוה"ז הולכים לפי חוקות טבעם שהטביע הב"ה בתחתונים והשתדלותם וחריצותם הוא המועיל ועצלותם הוא המזיק כענין כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה, עוד יאמרו הכל תלוי במזל ומקרה א' לכל ואין כאן

והרע כענין הכתוב יוצר אור ובורא חושך עושה שלי' ובורא רע
אני ה' עושה כל אלה אלא שאין אפי' תחתיו שיהיה לו
שליטה בעולם דהיינו שאין שום שר ולא שום כח שני כמו
שחשבו עע"ז ולא עוד אלא שהוא לבדו משגיח על כל בריותיו
השגחה פרטית ואין שום דבר נולד בעולמו אלא מרצונו ומידו
ולא במקרה ולא בטבע ולא במזל אלא הוא השופט כל הארץ

וכל אשר בה וגוזר כל אשר יעשה בעליונים ובתחתונים עד סוף
כל המדרגות שבכל הבריאה כלה, ומעוצם יחוד שליטתו הוא
שאינ לו שום הכרח וכפיה כלל וכל סדרי המשפט וכל החוקים
אשר חקק כלם תלויים ברצונו ולא שהוא מוכרח בהם כלל, הנה
כשרוצה משעבד רצונו כביכול למעשי בני האדם כענין ששנינו
הכל לפי רוב המעשה וכשהוא רוצה אינו חושש לכל המעשים
ומטיב בטובו למי שרוצה וכמ"ש למרע"ה וחנותי את אשר

9. Responsa Rivash, 157

וגם הודעתיו, כי מורי הרב רבי פרץ הכהן ז"ל, לא היה כלל מדבר ולא מחשיב באותן הספירות. גם שמעתי
מפיו, שהרב רבי שמשון מקינון ז"ל, שהיה רב גדול מכל בני דורו, וגם אני זכור ממנו ואם לא ראיתיו בעיני,
והוא היה אומר: אני מתפלל לדעת זה התינוק; כלומר, להוציא מלב המקובלים, שהם מתפללים פעם
לספירה אחת ופעם לספירה אחת, כפי ענין התפלה. והם אומרים, כי זה פי' מה שאז"ל: הרוצה להתחכם,
ידרים, להתעשר, יצפיו; ר"ל, יכוין למדת ימין או למדת שמאל. גם בתפלת שמנה עשרה יש להם בכל אחת
ואחת כונה לספירה ידועה. וכל זה הוא דבר זר מאד בעיני מי שאינו מקובל כמו הם; וחושבים, שזה אמונת
שניות. וכבר שמעתי אחד מן המתפלספים מספר בגנות המקובלים, והיה אומר: הע"ג מאמיני השלוש,
והמקובלים מאמיני העשיריות.

וכבר קרה לי בהיותי בסרקסט"ה, שבא לשם החכם הישיש דון יוסף ׳ שושאן ז"ל, אשר כבר ראיתי אותו
בבלנסיא"ה, והוא היה חכם בתלמוד, וראה בפילוסופיא, והיה מקובל וחסיד גדול ומדקדק במצות, וביני וביני
היתה אהבה וחשק גדול. ופעם אחת שאלתי לו: איך אתם המקובלים, בברכה אחת מכוונים לספירה ידועה,
ובברכה אחרת לספירה אחרת? ועוד, הכי יש אלהות לספירות, שיתפלל אדם להן? וענה לי: חלילה שתהיה
התפלה כי אם לשם יתברך עלת העלות. אבל הדבר הזה כמו מי שיש לו ריב, ושואל מן המלך שיעשה לו
דין, יבקש ממנו שיצוה אל היושב על המשפט שידין לו, לא שיצוה זה אל הסוכן הממונה על האוצרות, כי
תהיה שאלתו בטעות. וכן אם ישאל מן המלך שיתן לו מתן, לא יאמר לו שיצוה אל השופט, אבל שיצוה אל
הסוכן. וכן אם ישאל ממנו יין, יבקש שיצוה זה לשר המשקים; ואם ישאל לחם, יאמר לשר האופים; לא
בהפך זה. כך הוא בענין התפלה, שהיא לעולם לעלת העלות, אלא שמכוין המחשבה להמשיך השפע

לאותה ספירה המתיחסת לאותו דבר שהוא מבקש עליו. כמו שתאמר, שבברכת על הצדיקים יכוין לספירה הנקראת חסד, שהיא מדת רחמים, ובברכת המינין יכוין לספירה הנקראת גבורה, שהיא מדת הדין; והקש על זה. זה באר לי החסיד הנז' מכונת המקובלים, והנה טוב מאד.

אמנם, מי מכניס אותנו בכל זה? הלא טוב להתפלל סתם לשם יתברך בכונה, והוא ידע באיזה דרך ישלים המבוקש; כמאמר הכתוב: גול על ה' דרכך, ובטח עליו והוא יעשה. וזה מה שאמר הרב הגדול רבי שמשון דקינן ז"ל, שהזכרתי למעלה. וכן הודעתך מה שאמר אלי ביחוד מורי הרב רבינו נסים ז"ל, כי הרבה יותר מדאי תקע עצמו הרמב"ן ז"ל להאמין בענין הקבלה ההיא; ולזה איני תוקע עצמי באותה חכמה, אחר שלא קבלתיה מפי מקובל חכם. ואם ראיתי באורים על סודות הרמב"ן ז"ל, וגם הם אינם מגלי' שרשי החכמה ההיא, ומגלים טפח ומכסים כמה טפחים, וקרוב לטעות בדבר מהם; ולכן בחרתי לבל יהיה לי עסק בנסתרות.

10. Chovas Halevovos, I: Shaar Hayichud 7

אך הראיה, שהבורא יתברך הוא אחד, הוא מפני שנתברר לנו בדרך הראיות, כי יש לעולם בורא, התחייבנו לחקר עליו, אם הוא אחד או יותר מאחד. וצריך שנבאר אמתת אחדותו משבעה פנים.

...

והשביעי, כי הבורא, אם הוא יותר מאחד, יהיה כל אחד מהם יכול לברא העולם, או לא יכול אלא בעזר חברו. ואם כל אחד מהם יכול, הבורא האחר נוסף, מפני שהאחד יכול, ואיננו צריך לזולתו. ואם לא ישלם הדבר, כי אם בהתחברם, אין לאחד מהם יכולת שלמה ולא כח גמור מפני שכל א' מהם נלאה ומקצר, וכ"א מהם חלש, וכל חלש יש תכלית לכחו ולעצמו, וכל אשר יש לו תכלית יש לו גבול, וכל אשר יש לו גבול מחובר, וכל מחובר מחודש, וכל מחודש יש לו מחדש. אם כן החלש, אי אפשר שיהיה קדמון, מפני שהקדמון לא תקצר ידו מדבר ולא יצטרך לעזר זולתו, א"כ אין הבורא יותר מאחד. ואלו היה אפשר להיות יותר מאחד, היה אפשר שתהיה ביניהם מחלוקת בבריאת הברואים, ולא היתה נגמרת מהם יצירת הברואים. ובמצאנו כל העולם הזה על סדר אחד, ותנועה אחת נמצאת בכל חלק מחלקיו, לא תשתנה עם הדורות, נדע שיוצרו ומנהיגו אחד, לא ישנה מעשהו ולא יחליף הנהגתו זולתו, כמו שאמר: ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי וגו', ואמר דוד לעולם ה' דברך נצב בשמים לדור ודור אמונתך כוננת ארץ ותעמוד. ומה שאנו רואים הנהגת הבורא השלמה בברואים, כי ההנהגה לא תהיה שלמה מתמדת על ענין אחד, אלא בהתיחד אחד בעצה ובהנהגה כמלך במדינה והנפש בגוף. ואמר אריסטו בספרו בענין היחוד: אין טוב ברבות הראשים אך הראש האחד. ואמר שלמה: בפשע ארץ רבים שריה וגו'. ובמה שהבאנו בענין הזה די למבין, ומספיק בתשובה על הנחת אנשי השניות ובעלי השלוש הנוצרים ואחרים, כי בהעמידנו האחדות לבורא העולם, תדחה טענת כל מי שיאמר, שהוא יותר מאחד, ואתה דע לך.

• Obstacles to Growth

People often remark, "I could not learn today because I caught the flu." "I had planned to daven *Minchah* with a *minyán*, but my child got sick and I had to take him to the doctor." "I wanted to come on time to *Daf Yomi*, but my car wouldn't start." Such statements are usually accompanied with thoughts of, "*What a shame; I wanted to serve Hashem, but the circumstances of my life prevented me from doing so.*"

When viewed through the lenses of *Yichud Hashem*, such thoughts are ridiculous. If you think that there are forces of opposition preventing you from growing, then you lack awareness of the Oneness of Hashem. There are no forces of opposition. Colds, sick children, and car trouble come from Hashem, and they were created to bring you closer to Him no less than your *siddur* and your *gemara*. Certain levels of perfection can be attained by davening and studying Torah, and others can be attained only when you are in bed with the flu or in the waiting room of a doctor's office with your child. There are aspects of your personality that will be refined when you learn how to deal with the frustration of a car that will not start. All

140 ∞ CONSTANT MITZVAH 3: HASHEM'S ONENESS

these obstacles are from Hashem, and they are meant to help you grow, not get in the way of your growth. If you identify them as struggles that you must overcome, they will help you attain perfection so that you can enjoy your eternal reward.

Furthermore, although we can't compare car trouble to death, they do share an underlying principle. Just as dying *al kiddush Hashem* means sacrificing the entire growth process, so too, dealing with the various obstacles that crop up may require us to sacrifice the growth process for a day, or a week, or for as long as Hashem wants us to. However, *Yichud Hashem* should provide the confidence of knowing that those obstacles also bring us closer to Hashem, because every circumstance in life is meant to bring us closer to Him.

🔗 Planning: Allow for Change

Many *mussar* works — *Mesillas Yesharim* in particular — mention the need to set goals and track our progress in reaching them on a regular basis. Indeed, it is doubtful that one can grow spiritually without setting goals and making proper plans to achieve them. We must be aware, however, that we are not in control of our lives. We may find that our efforts are being hampered from time to time, or we may find that our plans are entirely impossible to implement. If we do not master *Yichud Hashem*, we will become frustrated when we are unable to reach our goals, and we may well blame the obstacles on external forces. Living with *Yichud Hashem* allows us to be at peace when our efforts are ruined, because we accept each obstacle as a challenge, as a message from Hashem. We are secure in the knowledge that our efforts are not in vain; each step of the way is guided by Hashem, Who wants us to succeed and grow. We know that the only true setbacks are those caused by failure to overcome the challenges or failure to read the messages Hashem is sending.